

Skaterbuilt

Jens Larsson

Examinator: Lars-Henrik Ståhl

Handledare: Emma Nilsson

... tittar på hur man kan ta ett stycke stad i besittning och göra det till "sitt eget" - och väljer att göra det ur (några) skejtares perspektiv.

Utforskandet och dokumentationen tar utgångspunkt i ett DIY-projekt för och av skejtare, relativt centralt i Stockholm - men ändå en lite osynlig och bortglömd plats.

Här har några skateboardentusiaster hittat en spännande volym; tillgänglig och med massor av potential för att skapa (skejt)funktion och ett uttryck. Här finns "tak", som gör det skejtbart även en regnig dag, och det är en speciell och visuell miljö.

Förmodligen inspirerade av de senaste årens avancerade, ofta vackra och arkitektoniska, skateparksbyggen har de här tagit minst ett par steg framåt från sjuttio- och åttiotalens enkla hemmabyggen av trä och plywood.

För sammanhanget, bakgrunden och allmänna förståelsen tittar jag också lite övergripande på andra DIY-projekt för skejt, som påverkat och inspirerat.

Spår

Ett sidospår (eller kanske parallellspår) till detta skulle kunna kallas just "spår".

Med "spår" menar jag alla de spår som skejtare lämnar och lämnat i stadsmiljön - nötning och kvarlämnat material, färg och metallspån, från truckar och bräda. Jag tycker att det är intressant att prova att betrakta dessa inte som oönskat slitage utan som något som berättar en historia, som patina. Djupa gropar nött av tusentals fotsteg i en gammal stentrappa är ju spännande, fantasieggande och vackra för många, medan man nästan undantagslöst ser en skejtnött trottoar- eller bänkkant enbart som förstörelse.

Visuellt

Utförande och redovisning avser jag göra huvudsakligen enligt den fina gamla principen "en bild säger mer än tusen ord".

Målsättningen är att titta närmare på och lyckas berätta något om stad och arkitektur ur en annan synvinkel än den vi vanligen har som arkitekter och stadsbyggare - att se och visa en plats genom en/sin aktivitet.